

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR: 6131
SEDINȚĂ PUBLICĂ DIN DATA DE 12.06.2026
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: IOANA ADELINA TUDOR
GREFIER: ALEXANDRA ELENA PĂUNESCU

Pe rol se află judecarea cererii de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta **COMPANIA ROMPREST SERVICE** în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘI, PRIMARUL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** având ca obiect *litigiu privind achizițiile publice - NOTIFICARE SDD 183/26.02.2026*.

Despre mersul dezbaterilor s-a făcut vorbire în încheierea de amânare a pronunțării din data de 04.06.2026, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului în vederea deliberării, a amânat pronunțarea la data de 08.06.2026 și la această dată.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată din data de 30.03.2026, înregistrată sub numărul 12037/3/2026, COMPANIA ROMPREST SERVICE SA a solicitat, în contradictoriu cu CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIMARUL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, anularea Notificării nr. SDD 183/26.02.2026

În motivare, au învederat că la data de 30.06.2008 între Consiliul Local al Sectorului 1, în calitate de Autoritate Contractantă, pe de-o parte, și subscrisa Romprest în calitate de operator, pe de altă parte, s-a încheiat Contractul de Delegare a Gestiunii Prestării Serviciilor de Salubritate pe Raza Administrativă a Sectorului 1 București nr. J077/S/30.06.2008. Contractul menționat a fost încheiat ca urmare a desfășurării unei proceduri de atribuire, procedură câștigată de subscrisa.

În schimbul prestării activităților de salubritate în raza UAT Sector 1, Consiliul Local al Sectorului 1 s-a obligat să achite tarifele cuprinse în Propunerea Financiară a Romprest (propunere financiară ce face parte integrantă din Contract, așa cum prevede expres art. 6 din Contract). Conform art. 4.2 din Contractul de Delegare, durata stabilită a fost de 25 de ani, începând de la data de semnării acestuia de către reprezentanții legali ai părților". Contractul de Delegare a fost modificat de părți prin încheierea a 11 (unsprezece) Acte Adicionale, toate Actele Adicionale menționate fiind aprobate în prealabil de Consiliul Local al Sectorului 1 București prin Hotărâri de Consiliu Local. Prin Actele Adicionale menționate au fost modificați diverși parametri de desfășurare a activității, precum modalități de evaluare și stabilire a cantităților, modul de facturare, extinderea listelor arterelor pe care se desfășoară activități de salubritate.

Prin Actul aditional nr. 6 la Contractul de Delegare părțile au convenit că durata Contractului se reduce cu 3 (ani), durata acestuia devenind astfel 22 (douăzeci și doi) ani.

Așa cum se menționează în preambulul Actului Adicional nr. 6, adoptarea acestuia a fost generată, printre altele, de Deciziile Consiliului Concurenței nr. 58/13.11.2009 și nr. 5953/02.05.2012 referitoare la reducerea duratei Contractului.

Prin cererea de chemare în judecată care a făcut obiectul dosarului nr. 6228/2/2010 înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Consiliul Concurenței a solicitat în temeiul art. 9 alin. 3 din Legea concurenței nr. 21/1996 în contradictoriu, inter alia, cu Consiliul Local al Sectorului 1, Primarul Sectorului 1 și Romprest, obligarea la adoptarea măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial pe piața serviciului de salubritate din Municipiul București, respectiv la încetarea contractului de delegare și la asigurarea manifestării liberei concurențe prin delegarea gestiunii serviciului public de salubritate în baza unei licitații publice. În cadrul dosarului anterior menționat, subscrisa a solicitat pe cale reconvențională anularea condiției suspensive prevăzută la art. 4 din Actul Adicional nr. 6. Pe cale de consecință, Actul Adicional nr. 6 nu a intrat niciodată în vigoare și nu a produs efecte, aspect asupra căruia vom reveni pe larg infra. 1.4.

Corespondența dintre CLS1 și Consiliul Concurenței Corespondența este relevantă pentru că demonstrează faptul că CLS 1 a recunoscut expres că intrarea în vigoare a Actului Adicional nr. 6 depindea de manifestarea de voință a Consiliului Concurenței prin formularea unei cereri de renunțare la dreptul dedus judecării în dos. nr. 6228/2/2010. Astfel, la data de 07.04.2011 prin adresa nr. M/617/07.04.2011 (ANEXA 8), adresă care a reprezentat o revenire la adresele nr. M79Deciziei Consiliului Concurenței nr. 58/13.11.2009. Prin Sentința civilă nr. 5919/17.10.2011 pronunțată în dosarul nr. 6228/2/2010, Curtea de Apel București a admis acțiunea Consiliului Concurenței și a dispus încetarea Contractului de Delegare, obligând Consiliul Local al Sectorului 1 și Primarul Sectorului 1 să încheie un nou contract de delegare, cererea reconvențională formulată de reclamanta fiind respinsă ca neîntemeiată. (ANEXA 4). Împotriva acestei hotărâri, Romprest, Consiliul Local al Sectorului 1 și Primarul Sectorului 1 au declarat recurs. La data de 10.04.2014, prin Decizia civilă nr. 1921/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile promovate, inter alia, de Romprest, de Consiliul Local al Sectorului 1 și de Primarul Sectorului 1, cauza fiind trimisă spre rejudecare, fiind înregistrată sub nr. 6228/2/2010* pe rolul Curții de Apel București. (ANEXA 5) La data de 28.10.2015, prin Sentința civilă nr. 2774/28.10.2015, Curtea de Apel București a respins ca lipsită de interes acțiunea formulată de Consiliul Concurenței, în contradictoriu cu subscrisa, Consiliul Local al Sectorului 1 și Primarul Sectorului 1 și s-a constatat că subscrisa a renunțat la judecarea cereri reconvenționale. (ANEXA 6) Sentința civilă nr. 2774/28.10.2015 pronunțată de Curtea de Apel București a rămas definitivă prin Decizia civilă nr. 2578/14.06.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. (ANEXA 7) Prin urmare, în condițiile în care Consiliul Concurenței NU a renunțat la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010, nu s-a îndeplinit niciodată (și nu se mai poate îndeplini nici în acest moment)

La data de 19.05.2011 prin adresa nr. M/738/19.05.2011(ANEXA 9), ca răspuns la adresa Consiliului Concurenței cu nr. 3700/06.05.2011, pârâtul CLS1 a solicitat din nou Consiliului Concurenței să dea curs solicitării privind formularea „fie a unei cereri de renunțare la judecată (în temeiul art. 246 din Codul de procedura civilă) în dosarul cu nr. 6228/2/2010 aflat pe rolul Curții de Apel București - Secția a-VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal în ceea ce privește pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 /Primarul Sectorului 1, fie o cerere de renunțare la dreptul pretins (în temeiul art.247 din Codul de Procedura Civilă), respectiv cel privitor la obligarea Consiliului Local al Sectorului 1 și Primarului Sectorului 1 de a înceta contractul". Mai mult, solicitarea expresă este fundamentată din perspectiva

iminenței noului termen de 24. judecată de la acel moment, din 06.06.2011, CLS1 precizând că "este necesară restrângerea cadrului procesual prin formularea uneia din cele doua cereri de renunțare". La data de 21.05.2012 prin adresa nr. M784/13765/13195/13197/21.05.2012 înregistrată la Consiliul Concurenței sub nr.6809/21.05.2012 CLS1 solicită din nou Consiliului Concurenței să renunțe la dreptul pretins în dos. nr. 6228/2/2010:

Se demonstrează astfel, fără putința de tăgadă, că voința pârâtului a fost aceea ca intrarea în vigoare a Actului Adițional nr. 6 sa producă efecte conditionat de fapta tertului, Consiliul Concurenței, de a renunța la dreptul dedus judecății in dosarul nr. 6228/2/2010. O teză contrară ar însemna să fie negată însăși voință concordantă a părților și denaturate nu doar conținutul clauzei, ci însăși finalitatea urmărită de către părțile Contractante prin încheierea sub condiție suspensivă a Actului Adițional nr. 6.

Începând cu finalul anului 2019, Autoritatea Contractantă a început să nu își mai îndeplinească obligațiile contractuale și/sau să își îndeplinească cu întârziere obligațiile contractuale de plată a tarifelor prevăzute în Contractul de delegare, astfel cum acest Contract a fost modificat prin Actul Adițional nr. 11.

În acest sens s-a arătat că facturile aferente prestațiilor confirmate de reprezentanții Autorității 30. Contractante și prestate de către Romprest în lunile octombrie 2019 (intervalul 16.10.2019 -31.10.2019), noiembrie 2019 și decembrie 2019 au fost incasate de subscrișa în lunile ianuarie - martie ale anului următor efectuării prestației (2020). Ulterior acestui moment și în contextul apariției pandemiei covid-19 Autoritatea Contractantă a continuat să nu își îndeplinească obligațiile de plată a tarifelor și/sau să execute parțial și cu întârziere aceste obligații. În acest sens arătăm că așa cum rezultă din Situația atașată în ANExA 12 la data de 31.05.2021. Autoritatea Contractantă datora subscrisei cu titlu de restante suma în cuantum de 120.444.210,43 lei. În plus, așa cum rezultă din Situația atașată în ANEXA 13 la data de 13.07.2021 Autoritatea. Contractantă datora subscrisei cu titlu de restante suma în cuantum de 137.592.313,42 lei.

Astfel, menționăm că, deși au fost respinse în mod definitiv toate contestațiile la executare (abuzive) formulate de CLS1 și Sectorul 1 al Municipiului București împotriva executărilor demarate de Romprest (fiind soluționate la acest moment aproximativ 40 de contestații definitive formulate de pârâți și validări de poprire - ANEXA 14), CLS1 datorează la acest moment restante la plată pentru activitățile de salubritate conforme (recunoscute de pârâți) prestate de subscrișa în derularea Contractului de Delegare în cuantum de 200 milioane de lei (59.527.178,04 lei debit principal la care se adaugă accesorii care însumează 132.453.027,20 lei ANEXA 15).

La data de 22.01.2026, prin adresa nr. SDD 59, CLS1 a solicitat subscrisei, în temeiul Actului Adițional nr. 6, să transmită informațiile și documentele necesare stabilirii stadiului efectiv al investiției privind stația de sortare a deșeurilor, astfel cum aceasta este prevăzută în cuprinsul actului adițional menționat anterior. (ANEXA 16) La data de 30.01.2026, prin adresa nr. 358, subscrișa a învederat CLSt faptul că Actul Adițional nr. 6 care nu a intrat niciodată în vigoare și nu a produs efecte juridice (neproducând efecte juridice nici în prezent), din moment ce Consiliul Concurenței nu a formulat o declarație de renunțare la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010. (ANEXA 17) Cu toate acestea, subscrișa a subliniat că, și dacă prin absurd s-ar considera că Actul Adițional nr. 6 a intrat în vigoare și produce efecte, Romprest a detine și este proprietara Stației de Sortare din Str. Fortului nr. 31, Rudeni, Jud. Ilfov, astfel că nu există vreun dubiu cu privire la îndeplinirea pretinselor obligații cuprinse în Actul Adițional nr. 6. 1.7.

Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026 (inregistrată de subscrisa sub nr. 909 din data de 05.03.2026) La data de 05.03.2026 Primarul Sectorului 1 al Municipiului București a comunicat subscrisei, 38. Romprest, Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026 (inregistrată de subscrisa sub nr. 909 din data de 05.03.2026) prin care Primarul pretinde că duce la îndeplinire mandatul acordat de Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București prin Hotărârea CL S1 nr. 24/2026 cu privire la încetarea, prin atingerea la termen, la data de 30.06.2026, a Contractului de Delegare a Gestiunii Prestării Servicilor de Salubritate pe Raza Administrativă a Sectorului 1 București nr. J077/S/30.06.2008 (in continuare "Notificarea" ANEXA 18).

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: Codul Civil din 1864.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: inscrișuri.

Prin **întâmpinarea** din data de 22.04.2026, **Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București și Primarul Sectorului 1** au solicitat să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată.

Au fost invocate următoarele excepții: excepția netimbrării, excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată

În motivare, s-a arătat că Actul adițional nr. 6/2012 (AA6) nu a intrat în vigoare și nu a produs efecte juridice, întrucât Consiliul Concurenței nu a formulat un act procesual expres de renunțare la dreptul pretins în Dosarul nr. 6228/2/2010, așa cum prevede art. 4 din AA6. A susținut că, deși instanța de judecată a respins acțiunea Consiliului Concurenței ca lipsită de interes, această soluție nu echivalează cu îndeplinirea condiției suspensive prevăzute în AA6, întrucât nu a existat un act formal de renunțare din partea autorității de concurență.

A învederat că, în realitate, Consiliul Concurenței a recunoscut în mod expres că au fost îndeplinite cerințele Deciziei nr. 58/2009 prin încheierea AA6, fapt dovedit prin adresele nr. 7749/13.06.2012 și 7720/14.11.2013, prin care a informat Autoritatea Contractantă și Romprest că au fost îndeplinite cerințele impuse prin decizia menționată.

A menționat că, în cadrul procesului de rejudecare, Consiliul Concurenței a reafirmat această poziție, iar Romprest a renunțat la cererea reconvențională prin care solicitase anularea Deciziei nr. 58/2009, ceea ce demonstrează că a acceptat cadrul juridic creat prin AA6. A expus faptul că, în perioada 2019-2021, Romprest a invocat în mod repetat AA6 ca act valid și eficace, atât în cadrul litigiului privind HCL-urile din 2019, cât și în cadrul notelor de control ale ANRSC, fără a contesta caracterul său opozabil.

A relatat că, în nota de control din 15.03.2021, ANRSC a operat AA6 ca reper juridic al reducerii duratei contractului la 18 ani, fără a condiționa recunoașterea efectelor sale de existența unui act procesual formal de renunțare din partea Consiliului Concurenței.

A arătat că, în subsidiar, art. 4 din AA6 este reputat nescris, întrucât condiționează valabilitatea actului de renunțarea Consiliului Concurenței, ceea ce echivalează cu o ingerință în sfera de apreciere a unei autorități publice autonome, încălcând principiul autonomiei de voință și regimul juridic al autorităților publice.

A susținut că, chiar dacă s-ar admite că art. 4 ar fi o condiție suspensivă, finalitatea urmărită prin aceasta s-a realizat în mod efectiv și integral, întrucât litigiul a încetat, iar Consiliul Concurenței nu a mai întreprins demersuri ulterioare.

A învederat că, în ceea ce privește reducerea duratei contractului, Romprest nu a finalizat stația de sortare în termenul de un an de la obținerea autorizației de construire, așa cum prevede art. 2 din AA6, ceea ce a determinat reducerea duratei contractului la 18 ani. A menționat că, în lipsa investiției, durata contractuală nu poate fi extinsă, întrucât scopul AA6 a fost acela de a echilibra durata contractului cu valoarea investițiilor asumate.

A expus faptul că, în contextul OUG 133/2022, activitatea de sortare a deșeurilor municipale a devenit imposibilă pentru Romprest, întrucât legislația specială impunea atribuirea contractului prin procedură competitivă și obținerea unei licențe de operare de la ANRSC, ceea ce a împiedicat operatorul să realizeze investiția convenită.

A relatat că, în lipsa stației de sortare, Sectorul 1 a plătit servicii de sortare către Romprest, iar operatorul nu a inclus cheltuieli de amortizare pentru o astfel de investiție în fișele de fundamentare ale tarifelor, ceea ce demonstrează că investiția nu a fost efectiv realizată.

A arătat că, în ceea ce privește denunțarea unilaterală, Romprest nu a invocat acest drept în contract, ci a susținut că analiza duratei contractuale ar echivala cu o denunțare unilaterală, ceea ce este lipsit de fundament juridic, întrucât denunțarea este o instituție contractuală expresă, condiționată de plata despăgubirilor și reglementată de art. 20 din Contract.

A susținut că, în subsidiar, art. 1.405 Cod civil este aplicabil, întrucât conduita operatorului a împiedicat realizarea condițiilor prevăzute de AA6, iar Romprest nu poate invoca propriul comportament procesual sau contractual pentru a obține o interpretare contrară mecanismului convenit de părți.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: înscrisuri.

Prin **răspunsul la întâmpinare** din data de 12.05.2026, **COMPANIA ROMPREST SERVICE SA** a solicitat invocarea excepției tardivității depunerii întâmpinării de către pârâți, cu efectul decăderii acestora din dreptul de a propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de dreptul ordinii publice, inadmisibilității și a apărărilor formulate de pârâți. De asemenea, a solicitat respingerea excepției formulate de Consiliul Municipiului București (în calitate de Consiliu Local al Sectorului 1) prin întâmpinare, cu consecința admiterii acțiunii formulate de pârâtă împotriva acesteia.

În motivare, s-a arătat că Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026 prin care au comunicat încetarea Contractului de delegare la 30.06.2026 este nelegală, întrucât condițiile prevăzute la art. 2 și art. 4 din Actul adițional nr. 6 nu au fost îndeplinite.

S-a menționat că opinia juridică încheiată de dl. prof. univ. dr. Răzvan Dincă confirmă neîndeplinirea condițiilor, arătând că condiția suspensivă prevăzută la art. 4 nu s-a îndeplinit, întrucât Consiliul Concurenței nu a renunțat la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010, iar condiția rezolutorie prevăzută la art. 2 nu a fost îndeplinită, întrucât stația de sortare a fost finalizată prin cumpărarea acesteia.

De asemenea, s-a arătat că susținerea potrivit căreia acțiunea este inadmisibilă este neîntemeiată, întrucât acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 101/2016, care reglementează remedii, căi de atac și procedură pentru contractele de achiziție publică și concesiune, iar Notificarea reprezintă un act al autorității contractante susceptibil de a fi anulat potrivit acestei legi. A susținut că pârâții au invocat și excepția lipsei de interes, arătând că acțiunea este inadmisibilă, întrucât subscrisa nu are interes să desființeze Notificarea, întrucât Contractul de delegare produce efecte până la 30.06.2033. A menționat că această susținere este neîntemeiată, întrucât subscrisa are un interes legitim să desființeze Notificarea, întrucât aceasta încalcă clauzele contractuale și împiedică executarea obligațiilor contractuale.

Au susținut că condiția suspensivă prevăzută la art. 4 nu a fost îndeplinită, întrucât Consiliul Concurenței nu a renunțat la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010, iar condiția rezolutorie prevăzută la art. 2 nu a fost îndeplinită, întrucât stația de sortare a fost finalizată prin cumpărarea acesteia. S-a expus faptul că pârâții au invocat și alte alegații referitoare la

Decizia Consiliului Concurenței nr. 58/2009, arătând că acestea sunt neîntemeiate. Au susținut că Decizia nu poate modifica clauzele Contractului de delegare, ci reprezintă un act administrativ exclusiv asupra autorității contractante, iar subscrisa nu are calitatea procesuală de a fi obligată prin această decizie.

De asemenea, s-a menționat că nu a fost îndeplinită condiția rezolutorie, întrucât stația de sortare a fost finalizată prin cumpărarea acesteia, iar nefinalizarea acesteia nu se datorează culpei exclusive a subscrisei.

Au susținut că art. 2 din Actul adițional nr. 6 nu prevede nicio obligație contractuală referitoare la activitățile de sortare, ci doar finalizarea stației de sortare.

La data de 26.06.2026, reclamanta a invocat excepția de nelegalitate a HCL Sector 1 București nr. 24/19.02.2026. S-a învederat că aceasta este nelegală având în vedere că durata contractuală se împlinște la data de 30.06.2008, iar Actul adițional nr. 6 nu a intrat în vigoare. De asemenea, a arătat că dispozițiile autorității de reclementare nu modifică dispozițiile contractuale. De asemenea, a arătat că actul este nelegal prin prisma faptului că nu s-a obținut avizul Direcției de specialitate cu privire la proiectul de hotărâre, dar și faptul că hotărârea a fost adoptată într-o ședință extraordinară.

Pârâții au invocat excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate.

Instanța a respins excepția insuficienței timbrării și a dispus unirea cu fondul cauzei a celorlalte excepții invocate.

Analizând ansamblul probator, instanța reține următoarele:

La data de 30.06.2008 între Consiliul Local al Sectorului 1, în calitate de Autoritate Contractantă, 1 pe de-o parte, și reclamanta Romprest în calitate de operator, pe de altă parte, s-a încheiat Contractul de Delegare a Gestiunii Prestării Serviciilor de Salubritate pe Raza Administrativă a Sectorului 1 București nr. J077/S/30.06. (ANEXA 1) Contractul menționat a fost încheiat ca urmare a desfășurării unei proceduri de atribuire.

În schimbul prestării activităților de salubritate în raza UAT Sector 1, Consiliul Local al Sectorului 1 s-a obligat să achite tarifele cuprinse în Propunerea Financiară a Romprest (propunere financiară ce face parte integrantă din Contract, așa cum prevede expres art. 6 din Contract). Conform art. 4.2 din Contractul de Delegare, durata stabilită a fost 25 de ani începând de la data de semnării acestuia de către reprezentanții legali ai părților.

Astfel, durata contractuală inițială a fost stabilită până la data de 30.05.2033.

Prin Contractul încheiat s-a stabilit la art. 20 că acesta poate înceta a) prin Acordul părților, b) prin reziliere în condițiile art.11.3 (nerespectarea obligațiilor asumate de către una din părți), c) prin denunțare unilaterală de către Autoritatea contractantă în condițiilor art. 4.1 dacă concluziile raportului de audit nu indică faptul că prestarea serviciului de salubritate în primii 15 ani nu s-a făcut cel puțin în condițiile necesare pentru acordarea calificativului 3, d) *la expirarea duratei contractului dacă acesta nu a fost prelungit prin act adițional.*

Ulterior, Contractul de Delegare a fost modificat de părți prin încheierea a 11 Acte Adiționale, toate Actele Adiționale menționate fiind aprobate în prealabil de Consiliul Local al Sectorului 1 București prin Hotărâri de Consiliu Local, însă relevant pentru prezentul litigiu este Actul Adițional nr. 6 (fila 73 vol I).

Așa cum se menționează în preambulul Actului Adițional nr. 6, adoptarea acestuia a fost generată, printre altele, de Deciziile Consiliului Concurenței nr. 58/13.11.2009 și nr. 5953/02.05.2012 referitoare la reducerea duratei Contractului.

Prin art 1 din Actul adițional nr. 6 la Contractul de Delegare părțile au convenit că durata Contractului "se reduce cu 3 (ani), durata acestuia devenind astfel 22 (douăzeci și doi) ani".

Prin art 2 din Actul aditional nr. 6 la Contractul de Delegare părțile au convenit că durata Contractului se reduce cu încă 4 ani în cazul în care operatorul nu va reuși să finalizeze stația de sortare a deșeurilor în termen de cel mult un an de la data obținerii autorizației de contruire, din vina sa exclusivă, ceea ce va determina o durată a contractului de 18 ani.

De asemenea, prin art. 4 din Actul aditional nr. 6, părțile au convenit ca Actul aditional nr. 6 va intra în vigoare și va produce efecte de la data renunțării de către Consiliul concurenței la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010.

Prin cererea de chemare în judecată care a făcut obiectul dosarului nr. 6228/2/2010 înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Consiliul Concurenței a solicitat în temeiul art. 9 alin. 3 din Legea concurenței nr. 21/1996 în contradictoriu, inter alia, cu Consiliului Local al Sectorului 1, Primarul Sectorului 1 și Romprest, obligarea la adoptarea măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial pe piața serviciului de salubritate din Municipiul București, respectiv la încetarea contractului de delegare și la asigurarea manifestării liberei concurențe prin delegarea gestiunii serviciului public de salubritate în baza unei licitații publice.

În cadrul dosarului anterior menționat, reclamanta a solicitat pe cale reconvențională anularea condiției suspensive prevăzute la art. 4 din Actul Adițional nr. 6.

În dosarul nr. 6228/2/2010, la data de 10.04.2014, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Decizia nr. 1921 în sensul trimiterii cauzei spre rejudecare.

La data de 28.10.2015, prin Sentința civilă nr. 2774/28.10.2015, Curtea de Apel București a respins ca lipsită de interes acțiunea formulată de Consiliul Concurenței, în contradictoriu cu reclamanta, Consiliul Local al Sectorului 1 și Primarul Sectorului 1 și s-a constatat că reclamanta a renunțat la judecarea cereri reconvenționale. Sentința civilă nr. 2774/28.10.2015 pronunțată de Curtea de Apel București a rămas definitivă prin Decizia civilă nr. 2578/14.06.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

La data de 22.01.2026, prin adresa nr. SDD 59, CLS1 a solicitat reclamantei, în temeiul Actului Adițional nr. 6, să transmită informațiile și documentele necesare stabilirii stadiului efectiv al investiției privind stația de sortare a deșeurilor, astfel cum aceasta este prevăzută în cuprinsul actului adițional menționat anterior. (ANEXA 16, fila 166 vol II).

La data de 30.01.2026, prin adresa nr. 358, reclamanta a învederat CLS 1 faptul că Actul Adițional nr. 6 care nu a intrat niciodată în vigoare și nu a produs efecte juridice (neproducând efecte juridice nici în prezent), din moment ce Consiliul Concurenței nu a formulat o declarație de renunțare la dreptul pretins în dosarul nr. 6228/2/2010. (fila nr. 168 vol II).

La data de 05.03.2026 a fost emisă Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026 prin care reclamanta a fost înștiințată de către Primarul Sectorului 1 cu privire la începutarea prin ajungerea la termen la data de 30.06.2026 a Contractului încheiat între părți.

În Notificare se menționează că Primarul Sectorului 1 a dus la îndeplinire mandatul acordat de Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București prin Hotărârea CL S1 nr. 24/2026.

Prin HCL S1 nr. 24/19.02.2026, Primarul Sectorului 1 al Mun. București a fost împuternicit să că informeze reclamanta cu privire la ajungerea la termen a contractului nr. J077/S/30.06.2008.

În drept, instanța se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

In ceea ce privește excepția inadmisibilității, instanța urmează a o respinge.

Deși părții au învederat că Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026 este o simplă informare care nu produce efecte juridice, instanța reține că aceasta este emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică, respectiv de Primatul Sectorului 1 și aceasta produce

efecte, reclamanta fiind înștiințată de încetarea Contractului nr. J077/D/30.06.2008 prin ajungerea la termen.

În acest sens, instanța are în vedere dispozițiile art. 53 din Legea nr. 1010/2016, potrivit căruia *procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia are sediul social/domiciliul reclamantul, prin completuri specializate în achiziții publice, în termen de 45 de zile.*

De asemenea, potrivit art. 2 din Legea nr. 101/2016, *orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi.*

Cum disputa părților se cantonează asupra activării sau nu a articolului 6 din Actul adițional care viza reducerea duratei contractuale, prin Notificarea contestată se subînțelege că pârâtul, astfel cum se arată și în întâmpinare, a înțeles că respectiva clauză produce efecte și prin urmare Contractul se consideră a fi încetat prin ajungerea la termen. Tocmai în această interpretare a autorității pârâte, nu se poate susține că Notificarea contestată nu produce efecte din moment ce prin aceasta, reclamanta este înștiințată de încetarea contractului.

Chiar în lipsa unui caracter de act administrativ a Notificării contestate, instanța reține că potrivit art. 2 alin. 1 din Legea nr. 101/2016, Notificarea contestată poate face obiectul prezentei acțiuni.

Similar, în ceea ce privește excepția lipsei de interes, instanța urmează a o respinge, având în vedere că reclamanta dovedește un interes în formularea acțiunii, respectiv anularea Notificării nr. 183/26.02.2026 și derularea în continuare a contractului încheiat între părți.

În ceea ce privește inadmisibilitatea excepției de nelegalitate, motivat de faptul că HCL S1 nr. 24/2026 este un act normativ, instanța urmează a o respinge ca neîntemeiată, având în vedere că excepția de nelegalitate privește un act administrativ cu caracter individual, adresându-se Primarului Sectorului 1 al Municipiului București și nu un act administrativ cu caracter normativ, prin raportare la sfera destinatarilor acestuia.

În ceea ce privește *excepția de nelegalitate*, instanța reține că potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, „Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu ori la cererea părții interesate”.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, „În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată”.

Conform dispozițiilor legale sus-amintite, excepția de nelegalitate este reglementată ca un mijloc procesual de apărare ce poate fi invocat în cadrul unui proces deja început, indiferent de obiectul acestuia, fiind o formă de control judecătoresc al legalității actului administrativ diferită de acțiunea directă în contencios administrativ, prin care se tinde la anularea actului emis de o autoritate publică.

În ceea ce privește fondul excepției de nelegalitate, instanța constată că apărările reclamantei în sensul că Hotărârea Consiliului Local a Sectorului 1 a Municipiului București este nelegală prin prisma faptului că nu era permis CL al Sectorului 1 să interpreteze eficacitatea clauzei din art. 4 a Actului adițional nr. 6, acestea se subsumează unor apărări pe fondul cauzei.

Aceste aspecte nu se pot subsuma controlului de legalitate al instanței care poate viza doar conformitatea actului administrativ cu normele de drept (de exemplu competența autorității emitente, nerespectarea procedurii de emitere, încălcarea principiului legalității, lipsa motivării, nerespectarea formei cerute de lege etc.)

De asemenea, în ceea ce privesc apărările referitoare la lipsa avizului Direcției Juridice și Resurse Umane, precum și adoptarea hotărârii în cadrul unei ședințe extraordinare, instanța urmează a aprecia că acestea nu pot afecta legalitatea HCL S1 nr. 24/2026.

În acest sens, instanța constată că a existat avizul Direcției Juridice management și operațiuni, astfel cum pârâții au făcut dovada prin înscrisurile atașate la dosarul cauzei.

De asemenea, în ceea ce privește adoptarea hotărârii într-o ședință extraordinară, instanța reține că potrivit disp. art. 133 și 136 din Codul administrativ, este permisă convocarea unei ședințe extraordinare.

De asemenea, în ceea ce privește eventuala lipsă a transparenței decizionale, instanța reține că dispozițiile Legii nr. 52/2003 referitoare la transparența decizională nu au în vedere actele cu caracter individual.

Față de aceste aspecte, va respinge excepția de nelegalitate.

Pe fondul cauzei, instanța, având în vedere data încheierii Contractului, respectiv 30.06.2008, constată că sunt incidente dispozițiile Codului Civil de la 1864.

Potrivit art. 969 din Vechiul Cod Civil, convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.

De asemenea, potrivit art. 1073 din Vechiul Cod Civil, creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.

Astfel cum și reclamanta și pârâții arată prin întâmpinare, prin Actul adițional nr. 6 părțile au înțeles a introduce prin articolul 4 o condiție suspensivă, care în măsura în care aceasta ar fi îndeplinită ar genera reducerea perioadei contractuale cu 7 ani, respectiv de la 30.06.2033 la 30.06.2026.

Chiar pârâții admit prin întâmpinare că respectiva condiție suspensivă nu s-a îndeplinit din moment ce Consiliul Concurenței nu a renunțat la judecarea cauzei nr. 6228/2/2010.

În acest context, instanța nu poate reține apărarea pârâților în sensul că respectiva condiție suspensivă nu este una validă întrucât aceasta depinde de manifestarea de voință a unei alte autorități publice. Or, de esența unei condiții suspensive este chiar posibilitatea producerii unui eveniment viitor, imposibil de controlat în mod cert. Fie că respectiva condiție depindea de manifestarea de voință a unei autorități terțe sau de manifestarea de voință a uneia dintre părți, validitatea sa nu poate fi pusă la îndoială.

În ceea ce privește Decizia Consiliului Concurenței nr. 58/2009, punerea acesteia în aplicare, precum și susținerile în fața instanței de judecată în dosarul nr. 6228/2/2010 nu sunt de natură a echivala cu renunțarea la judecată, astfel cum se prevedea în dispozițiile art. 4 din Actul adițional nr. 6. Nici respingerea ca lipsită de interes a acțiunii Consiliului Concurenței împotriva reclamantei și a pârâților în dosarul nr. 6228/2/2010 nu poate sugera faptul că este îndeplinită condiția suspensivă din Actul adițional nr. 6, din moment ce părțile au stipulat expres că aceasta se consideră îndeplinită dacă Consiliul Concurenței renunță la judecată, nu dacă acțiunea este respinsă în o altă manieră.

În mod similar, nici apărările părților referitoare la faptul că din comportamentul părților se poate subînțelege intenția acestora de reducere a perioadei contractuale din moment ce părțile nu au înțeles a materializa aceste aspecte printr-un alt aditional.

Adresa menționată de către părți nr. 459/25.01.2019 prin care reclamanta arată că își desfășoară activitatea în baza contractului în vigoare și a actelor subsecvente, inclusiv actul aditional nr. 6, nu poate să echivaleze cu intrarea în vigoare a acestuia din urmă, din moment ce condiția suspensivă prevăzută de art. 4 din respectivul act nu s-a îndeplinit.

Mai mult, simpla manifestare de voință a uneia dintre părți nu ar putea echivala cu intrarea în vigoare a unui act afectat de o condiție suspensivă.

De asemenea, în ceea ce privește o eventuală reducere a perioadei contractuale sub incidența art. 2 din actul aditional nr 6, în cazul în care reclamanta nu reușea să finalizeze stația de sortare, instanța constată că inclusiv această clauză era supusă condiției suspensive prevăzute de art 4 din același act aditional. Prin urmare, orice apărări referitoare la reducerea perioadei contractuale prin prisma lipsei unei stații de sortare, vor fi înlăturate având în vedere considerentele arătate mai sus.

În egală măsură, instanța nu poate reține apărările părților în sensul că prin HCL S1 258/2019, durata contractuală a fost redusă, întrucât această modificare a perioadei contractuale necesita acordul ambelor părți, neputându-se suplini acordul părții reclamante.

Față de aceste aspecte, instanța va admite acțiunea și va anula Notificarea nr. SDD 183/26.02.2026.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii.

Respinge excepția lipsei de interes.

Respinge excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate.

Respinge excepția de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 București ca neîntemeiată.

Admite acțiunea formulată de reclamanta COMPANIA ROMPREST SERVICE SA, cu domiciliul procesual ales la Cabinet de Avocat ZAMFIRESCU RACOTI VASILE&PARTENERS, în București, str. Plantelor, nr.12, sector 2 în contradictoriu cu CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIMARUL SECTORULUI 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ambii cu sediul în sector 1, București, Bd. Banu Manta, nr. 9.

Dispune anularea Notificării nr. SDD 183/26.02.2026.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare, recurs ce se depune la Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată astăzi, 12.06.2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**PREȘEDINTE,
IOANA ADELINA TUDOR**

**GREFIER,
ALEXANDRA ELENA PĂUNESCU**